

REGULAMENTUL (UE) 2019/877 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 mai 2019****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) La 9 noiembrie 2015, Consiliul pentru Stabilitate Financiară a publicat Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC) („standardul TLAC”), care a fost aprobată de G-20 în noiembrie 2015. Obiectivul standardului TLAC este acela de a asigura că băncile de importanță sistemică globală, denumite instituții de importanță sistemică globală (G-SII) în cadrul Uniunii, dispun de capacitatea necesară de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru a contribui la garantarea faptului că, în cazul unei rezoluții și în perioada imediat următoare, instituțiile respective pot continua să îndeplinească funcțiile critice fără să pună în pericol fondurile contribuabililor, și anume fondurile publice sau stabilitatea financiară. În comunicarea sa din 24 noiembrie 2015, „Către finalizarea Uniunii bancare”, Comisia s-a angajat să înainteze o propunere legislativă până la sfârșitul anului 2016, astfel încât standardul TLAC să poată fi pus în aplicare în dreptul Uniunii în termenul convenit la nivel internațional, și anume până în 2019.
- (2) Punerea în aplicare a standardului TLAC în dreptul Uniunii trebuie să țină seama de cerința minimă existentă specifică fiecărei instituții de fonduri proprii și datorii eligibile („MREL”), care se aplică tuturor instituțiilor de credit și firmelor de investiții („instituții”) cu sediul în Uniune, precum și oricărei alte entități, astfel cum este prevăzut în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ („entități”). Având în vedere că standardul TLAC și MREL urmăresc același obiectiv, și anume garantarea faptului că instituțiile și entitățile cu sediul în Uniune au o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, cele două cerințe ar trebui să fie elemente complementare ale unui cadru comun. Din punct de vedere operațional, nivelul minim

⁽¹⁾ JO C 34, 31.1.2018, p. 17.⁽²⁾ JO C 209, 30.6.2017, p. 36.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2019.⁽⁴⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

armonizat al standardului TLAC pentru instituțiile din categoria G-SII („cerința minimă TLAC”) ar trebui să fie introdus în legislația Uniunii prin modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾, în timp ce cerința suplimentară specifică fiecărei instituții din categoria G-SII și cerința specifică instituțiilor care nu intră în categoria G-SII, la care se face referire ca MREL, ar trebui să fie abordate prin modificări specifice ale Directivei 2014/59/UE și ale Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.

Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 806/2014, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor și a entităților ar trebui aplicate în mod consecvent cu cele din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din Directivele 2013/36/UE ⁽⁷⁾ și 2014/59/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului.

- (3) Lipsa unor norme armonizate în statele membre care participă la mecanismul unic de rezoluție (MUR) în ceea ce privește punerea în aplicare a standardului TLAC creează costuri suplimentare și insecuritate juridică și îngreunează aplicarea instrumentului de recapitalizare internă pentru instituțiile și entitățile transfrontaliere. Lipsa unor norme armonizate la nivelul Uniunii duce, de asemenea, la denaturarea concurenței pe piața internă, deoarece costurile pe care instituțiile și entitățile trebuie să le suporte pentru a asigura conformitatea cu cerințele existente și cu standardul TLAC ar putea varia în mod considerabil de la un stat membru participant în MUR la altul. Prin urmare, este necesar să se înlăture aceste obstacole din calea bunei funcționări a pieței interne și să se evite denaturarea concurenței care rezultă din lipsa unor norme armonizate în ceea ce privește punerea în aplicare a standardului TLAC. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (4) În conformitate cu standardul TLAC, Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ar trebui să recunoască în continuare atât strategia de rezoluție cu un singur punct de intrare, cât și strategia de rezoluție cu mai multe puncte de intrare. În strategia de rezoluție cu un singur punct de intrare, numai o entitate din grup, de obicei întreprinderea-mamă, face obiectul rezoluției, în timp ce celelalte entități din grup, de obicei filialele care desfășoară activități economice, nu intră în rezoluție, ci transferă pierderile și nevoile de recapitalizare entității de rezoluție. În strategia de rezoluție cu mai multe puncte de intrare, mai multe entități din grup ar putea face obiectul rezoluției. Pentru ca strategia de rezoluție dorită să fie aplicată în mod eficace, este important ca entitățile care urmează să facă obiectul rezoluției („entități de rezoluție”), adică entitățile asupra cărora s-ar putea aplica măsurile de rezoluție, împreună cu filialele care aparțin acestor entități („grupuri de rezoluție”) să fie clar identificate. De asemenea, această identificare este relevantă pentru a se stabili nivelul de aplicare a normelor privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pe care instituțiile și entitățile ar trebui să îl respecte. Prin urmare, este necesar să se introducă conceptele de „entitate de rezoluție” și „grup de rezoluție” și să se modifice Regulamentul (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește planificarea rezoluției grupului, astfel încât să se prevadă în mod explicit obligația Comitetului unic de rezoluție („comitetul”) de a identifica entitățile de rezoluție și grupurile de rezoluție din cadrul unui grup și de a examina în mod adecvat consecințele oricărei măsuri planificate în cadrul grupului în vederea asigurării rezoluției eficace a grupului.
- (5) Comitetul ar trebui să se asigure că instituțiile și entitățile dispun de o capacitate de absorbție a pierderilor și de recapitalizare suficientă pentru a garanta absorbția pierderilor și recapitalizarea rapidă și fără dificultăți în cazul unei rezoluții, cu un impact minim asupra contribuabililor și asupra stabilității financiare. Acest lucru ar trebui să se obțină prin respectarea de către instituții a unei MREL specifice instituției, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 806/2014.
- (6) Pentru a alinia numitorii care măsoară capacitatea instituțiilor și a entităților de absorbție a pierderilor și de recapitalizare la numitorii prevăzuți de standardul TLAC, ar trebui ca MREL să fie exprimată ca procent din cuantumul total al expunerii la risc și din indicatorul de măsurare a expunerii totale ale instituției sau entității relevante, și instituțiile sau entitățile ar trebui să respecte concomitent nivelurile care rezultă din cele două modalități de calcul.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (7) Pentru a se asigura condiții de concurență echitabile pentru instituțiile și entitățile cu sediul în Uniune, inclusiv la nivel mondial, criteriile de eligibilitate a datoriilor care pot face obiectul recapitalizării interne pentru respectarea MREL ar trebui să fie aliniate îndeaproape la cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru cerința minimă TLAC, făcând totodată obiectul ajustărilor și cerințelor complementare introduse în prezentul regulament. În special, anumite instrumente de datorie care conțin un element derivat încorporat, ca de exemplu anumite instrumente financiare structurate, ar trebui să fie eligibile, sub rezerva unor condiții specifice, pentru respectarea MREL, în măsura în care au o valoare a principalului fixă sau în creștere care se rambursează la scadență și care este cunoscută în prealabil, în timp ce doar venitul suplimentar este corelat cu respectivul element derivat și depinde de performanța unui activ de referință. Având în vedere condițiile respective, este de așteptat ca respectivele instrumente de datorie să aibă o foarte bună capacitate de a absorbi pierderile și să poată face obiectul recapitalizării interne cu ușurință în caz de rezoluție. În cazul în care fondurile proprii deținute de instituții sau entități depășesc cerințele de fonduri proprii, acest lucru nu ar trebui să afecteze, în sine, deciziile privind stabilirea MREL. În plus, ar trebui ca instituțiile și entitățile să poată îndeplini cu fonduri proprii orice parte din cerința MREL care li se aplică.
- (8) În categoria datoriilor utilizate pentru respectarea MREL intră, în principiu, toate datoriile corespunzătoare creanțelor deținute de creditori negaranțați obișnuiți (datorii nesubordonate), cu excepția cazului în care acestea nu întrunesc criteriile de eligibilitate specifice prevăzute în prezentul regulament. Pentru a consolida posibilitatea de soluționare a instituțiilor și entităților prin utilizarea eficace a instrumentului de recapitalizare internă, comitetul ar trebui să poată impune obligația ca MREL să fie îndeplinită cu fonduri proprii și alte datorii subordonate, în special atunci când există indicii clare că, în rezoluție, creditorii care fac obiectul recapitalizării interne riscă să suporte pierderi care ar depăși pierderile pe care aceștia le-ar suporta în procedura obișnuită de insolvență. Comitetul ar trebui să evalueze necesitatea de a impune instituțiilor să îndeplinească MREL cu fonduri proprii și alte datorii subordonate, în cazul în care quantumul datoriilor excluse din sfera de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă atinge un anumit prag dintr-o categorie de datorii care include datorii eligibile pentru MREL. Instituțiile și entitățile ar trebui să îndeplinească MREL cu fonduri proprii și alte datorii subordonate în măsura în care este necesar pentru a preveni situațiile în care creditorii lor ar suferi pierderi mai mari decât pierderile pe care le-ar suporta în procedura obișnuită de insolvență.
- (9) Orice subordonare a instrumentelor de datorie solicitată de comitet cu privire la MREL nu ar trebui să aducă atingere posibilității de a îndeplini parțial cerința minimă TLAC cu instrumente de datorie nesubordonate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și astfel cum permite standardul TLAC. Pentru entitățile de rezoluție din categoria G-SII, pentru entitățile de rezoluție ale grupurilor de rezoluție cu active de peste 100 de miliarde EUR (bănci de prim rang), precum și pentru entitățile de rezoluție ale grupurilor de rezoluție cu active în valoare mai mică de 100 de miliarde EUR, pe care autoritatea națională de rezoluție le consideră susceptibile de a prezenta un risc sistemic în caz de intrare în dificultate, ținând seama de prevalența depozitelor și de absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare, de accesul limitat la piețele de capital pentru datoriile eligibile și de recurgerea la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a îndeplini MREL, comitetul ar trebui să poată impune ca o parte din MREL egală cu nivelul de absorbție a pierderilor și de recapitalizare menționat la articolul 27 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament să fie îndeplinită cu fonduri proprii și alte datorii subordonate, inclusiv fondurile proprii utilizate pentru respectarea cerinței amortizorului combinat prevăzută în Directiva 2013/36/UE.
- (10) La cererea unei entități de rezoluție, comitetul ar trebui să poată reduce partea din MREL care trebuie îndeplinită cu fonduri proprii și alte datorii subordonate până la o limită care corespunde nivelului reducerii posibile în temeiul articolului 72b alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în legătură cu cerința minimă TLAC prevăzută în regulamentul respectiv. Comitetul ar trebui să poată impune, în conformitate cu principiul proporționalității, ca MREL să fie îndeplinită cu fonduri proprii și alte datorii subordonate, în măsura în care nivelul general al subordonării impuse sub formă de elemente de fonduri proprii și datorii eligibile, ca urmare a obligației instituțiilor și entităților de a se conforma cerinței minime TLAC, MREL și, după caz, cerinței amortizorului combinat în temeiul Directivei 2013/36/UE, nu depășește valoarea cea mai mare dintre nivelul de absorbție a pierderilor și de recapitalizare prevăzut la articolul 27 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament și formula stabilită în prezentul regulament bazată pe cerințele prudențiale privind pilonul 1 și pilonul 2 și pe cerința amortizorului combinat.
- (11) Pentru anumite bănci de prim rang, comitetul ar trebui, sub rezerva unor condiții care urmează să fie evaluate de comitet, să limiteze nivelul cerinței minime de subordonare la un anumit prag, ținând seama și de potențialul risc de impact disproporționat asupra modelului de afaceri al instituțiilor respective. Această limitare nu ar trebui să

aducă atingere posibilității de a stabili o cerință de subordonare superioară pragului respectiv prin intermediul cerinței de subordonare aferente pilonului 2, sub rezerva condițiilor aplicabile acestui pilon, pe baza unor criterii alternative, și anume obstacolele în calea posibilității de soluționare, fezabilitatea și credibilitatea strategiei de rezoluție sau profilul de risc al instituției.

- (12) MREL ar trebui să le permită instituțiilor și entităților să absoarbă pierderile așteptate în rezoluție sau la atingerea punctului de neviabilitate, după caz, și să fie recapitalizate după punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în planul de rezoluție sau după rezoluția grupului de rezoluție. Pe baza strategiei de rezoluție pentru care au optat, comitetul ar trebui să justifice în mod corespunzător nivelul MREL impus și ar trebui să revizuiască fără întârzieri nejustificate nivelul respectiv pentru a reflecta orice modificare survenită în ceea ce privește nivelul cerinței prevăzute la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE. Drept urmare, nivelul MREL impus ar trebui să reprezinte suma dintre cuantumul pierderilor așteptate în rezoluție care corespunde cerințelor de fonduri proprii ale instituției sau ale entității și cuantumul recapitalizării care îi permite instituției sau entității ca, după încheierea rezoluției ori după exercitarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie, să îndeplinească cerințele de fonduri proprii necesare pentru a fi autorizată să își continue activitățile conform strategiei de rezoluție alese. Comitetul ar trebui să ajusteze, în sensul creșterii sau scăderii, cuantumul de recapitalizare pentru orice modificare rezultată în urma măsurilor stabilite în planul de rezoluție.
- (13) Comitetul ar trebui să fie în măsură să crească cuantumul recapitalizării pentru a asigura un nivel suficient de încredere a pieței în instituție sau în entitate după punerea în aplicare a măsurilor stabilite în planul de rezoluție. Nivelul solicitat al amortizorului privind încrederea pieței ar trebui să permită instituției sau entității să îndeplinească în continuare condițiile de autorizare pentru o perioadă corespunzătoare, inclusiv să acopere costurile legate de restructurarea activităților acesteia în urma rezoluției, și să mențină un nivel suficient de încredere a pieței. Amortizorul privind încrederea pieței ar trebui stabilit în funcție de o parte din cerința amortizorului combinat prevăzută de Directiva 2013/36/UE. Comitetul ar trebui să ajusteze, în sensul scăderii, nivelul amortizorului privind încrederea pieței, dacă un nivel mai scăzut este suficient pentru a asigura o încredere suficientă a pieței, sau să ajusteze nivelul în sensul creșterii, dacă un nivel mai ridicat este necesar pentru a se asigura că, în urma măsurilor stabilite în planul de rezoluție, entitatea continuă să îndeplinească condițiile de autorizare pentru o perioadă adecvată și să mențină un nivel suficient de încredere a pieței.
- (14) În conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei ⁽⁸⁾, comitetul ar trebui să verifice baza de investitori a instrumentelor MREL ale fiecărei instituții sau entități în parte. Dacă o parte semnificativă a instrumentelor MREL ale unei instituții sau entități este deținută de investitori de retail care ar putea să nu fi primit o indicație corespunzătoare referitoare la riscurile relevante, acest lucru în sine ar putea constitui un obstacol în calea posibilității de soluționare. În plus, dacă o mare parte a instrumentelor MREL ale unei instituții sau entități este deținută de alte instituții sau entități, implicațiile sistemice ale unei reduceri a valorii sau conversii ar putea, de asemenea, constitui un obstacol în calea posibilității de soluționare. În cazul în care comitetul constată un obstacol în calea posibilității de soluționare care rezultă din dimensiunea și caracteristicile unei anumite baze de investitori, acesta ar trebui să poată recomanda unei instituții sau entități să abordeze respectivul obstacol.
- (15) Pentru a consolida posibilitatea de soluționare a instituțiilor din categoria G-SII, comitetul ar trebui să le poată impune o MREL specifică instituției, pe lângă cerința minimă TLAC prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Această MREL specifică instituției ar trebui impusă dacă cerința minimă TLAC nu este suficientă pentru a absorbi pierderile și a recapitaliza o instituție din categoria G-SII conform strategiei de rezoluție alese.
- (16) Atunci când stabilește nivelul MREL, comitetul ar trebui să țină seama de gradul de relevanță sistemică al unei instituții sau entități și de impactul negativ pe care intrarea în dificultate a acesteia l-ar putea avea asupra stabilității financiare. Comitetul ar trebui să aibă în vedere necesitatea asigurării unor condiții de concurență

⁽⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO L 184, 8.7.2016, p. 1).

echitabile între instituțiile din categoria G-SII și alte instituții sau entități comparabile, relevante din punct de vedere sistemic în cadrul statelor membre participante. Prin urmare, MREL a instituțiilor sau entităților care nu intră în categoria G-SII, dar a căror importanță sistemică în statele membre participante poate fi comparată cu importanța sistemică a instituțiilor din categoria G-SII nu ar trebui să devieze în mod disproporționat de la nivelul și componența MREL stabilită în general pentru instituțiile din categoria G-SII.

- (17) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile sau entitățile care sunt identificate drept entități de rezoluție ar trebui să facă obiectul MREL doar la nivelul consolidat al grupului de rezoluție. Aceasta înseamnă că entitățile de rezoluție ar trebui, pentru îndeplinirea MREL, să aibă obligația de a emite instrumente și elemente eligibile creditorilor terți externi care ar urma să facă obiectul recapitalizării interne în cazul în care entitatea de rezoluție intră în rezoluție.
- (18) Instituțiile sau entitățile care nu sunt entități de rezoluție ar trebui să respecte MREL la nivel individual. Nevoile de absorbție a pierderilor și de recapitalizare ale acestor instituții sau entități ar trebui asigurate, în general, de entitățile de rezoluție ale grupului de rezoluție din care acestea fac parte prin achiziționarea directă sau indirectă de către respectivele entități de rezoluție a instrumentelor de fonduri proprii și a instrumentelor de datorie eligibile pe care le-au emis aceste instituții sau entități și prin reducerea valorii acestora sau prin convertirea acestora în instrumente de proprietate atunci când instituțiile sau entitățile respective nu mai sunt viabile. Drept urmare, MREL care se aplică instituțiilor sau entităților care nu sunt entități de rezoluție ar trebui aplicată alături de cerințele care se aplică entităților de rezoluție și în concordanță cu acestea. Acest lucru ar trebui să permită comitetului să aplice rezoluția unui anumit grup de rezoluție fără a o aplica anumitor filiale, evitându-se astfel eventualele efecte de perturbare a pieței. Aplicarea MREL în cazul instituțiilor sau entităților care nu sunt entități de rezoluție ar trebui să respecte strategia de rezoluție aleasă și, în special, nu ar trebui să modifice relația de apartenență dintre instituții sau entități și grupul de rezoluție, din care fac parte, după recapitalizarea acestor instituții sau entități.
- (19) Dacă atât entitatea de rezoluție sau întreprinderea-mamă, cât și filialele sale sunt stabilite în același stat membru și fac parte din același grup de rezoluție, comitetul ar trebui să poată acorda o derogare de la MREL care se aplică acestor filiale care nu sunt entități de rezoluție sau să le permită acestora să îndeplinească MREL cu garanții acoperite cu colateral între întreprinderea-mamă și filialele sale, garanții care pot fi activate în condiții temporale echivalente celor care permit reducerea valorii datoriilor eligibile sau conversia acestora. Colateralul care acoperă garanția ar trebui să fie foarte lichid și să prezinte un risc de piață și de credit minim.
- (20) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 prevede că autoritățile competente pot acorda o derogare de la aplicarea anumitor cerințe privind solvabilitatea și lichiditatea pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central („rețele cooperatiste”), în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții specifice. Pentru a ține seama de particularitățile unor astfel de rețele cooperatiste, comitetul ar trebui, de asemenea, să poată acorda o derogare de la aplicarea MREL pentru astfel de instituții de credit și organismul central, în condiții similare celor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul în care instituțiile de credit și organismul central sunt stabilite în același stat membru. De asemenea, comitetul ar trebui să poată, să trateze instituțiile de credit și organismul central în ansamblu atunci când evaluează condițiile de declanșare a rezoluției în funcție de caracteristicile mecanismului de solidaritate. Comitetul ar trebui să poată asigura respectarea cerinței externe MREL a grupului de rezoluție în ansamblu, în diferite moduri în funcție de caracteristicile mecanismului de solidaritate al fiecărui grup, luând în considerare datoriile eligibile ale entităților cărora, în conformitate cu planul de rezoluție, comitetul le impune să emită instrumente eligibile pentru MREL în afara grupului de rezoluție.
- (21) Autoritățile competente, autoritățile naționale de rezoluție și comitetul ar trebui să abordeze și să remedieze în mod adecvat orice încălcări ale cerinței minime TLAC și ale MREL. Având în vedere că o încălcare a acestor cerințe ar putea constitui un obstacol în calea posibilității de soluționare a instituției sau a grupului, durata procedurilor existente pentru eliminarea obstacolelor din calea posibilității de soluționare ar trebui redusă pentru a aborda cu celeritate eventualele încălcări ale acestor cerințe. De asemenea, comitetul ar trebui să poată solicita instituțiilor sau entităților să modifice profilurile de scadență ale instrumentelor și elementelor eligibile și să pregătească și să pună în aplicare planuri pentru a restabili nivelul cerințelor respective. Comitetul ar trebui să poată, de asemenea, să interzică anumite distribuiri în cazul în care apreciază că o instituție sau o entitate nu îndeplinește cerințele amortizorului combinat în temeiul Directivei 2013/36/UE atunci când acestea sunt luate în considerare în plus față de MREL.

- (22) Prezentul regulament, care respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, mai ales în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială, trebuie aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (23) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea unor norme uniforme privind cadrul de redresare și de rezoluție al Uniunii pentru instituții și entități, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta prezentul regulament în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (24) Pentru a dispune de o perioadă adecvată pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 28 decembrie 2020,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 806/2014

Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) punctul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„21. «filială» înseamnă o filială, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în scopul aplicării articolului 8, articolului 10 alineatul (10), articolelor 12-12k, articolelor 21 și 53 din prezentul regulament în cazul grupurilor de rezoluție menționate la punctul 24b litera (b) din prezentul alineat, include, după caz, instituțiile de credit care sunt afiliate în mod permanent unui organism central, organismul central însuși și filialele lor respective, luând în considerare modul în care aceste grupuri de rezoluție respectă articolul 12f alineatul (3) din prezentul regulament;

21a. «filială semnificativă» înseamnă o filială semnificativă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 135 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;

(b) se introduc următoarele puncte:

„24a. «entitate de rezoluție» înseamnă o persoană juridică stabilită într-un stat membru participant, pe care, în conformitate cu articolul 8, comitetul a identificat-o ca o entitate în privința căreia planul de rezoluție prevede măsuri de rezoluție;

24b. «grup de rezoluție» înseamnă:

(a) o entitate de rezoluție, împreună cu filialele sale care nu sunt:

(i) la rândul lor entități de rezoluție;

(ii) filiale ale altor entități de rezoluție; sau

(iii) entități stabilite într-o țară terță care nu sunt incluse în grupul de rezoluție în conformitate cu planul de rezoluție, și filialele lor; sau

(b) instituțiile de credit care sunt afiliate în mod permanent unui organism central și organismul central însuși, atunci când cel puțin una dintre aceste instituții de credit sau organismul central este o entitate de rezoluție, și filialele lor respective;

24c. «instituție de importanță sistemică globală» sau «G-SII» înseamnă o instituție din categoria G-SII, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 133 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”

(c) se introduce următorul punct:

„45a. «fonduri proprii de nivel 1 de bază» înseamnă fonduri proprii de nivel 1 de bază, astfel cum sunt calculate în conformitate cu articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;

(d) la punctul 48, cuvintele „pasive eligibile” se înlocuiesc cu cuvintele „datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne”;

(e) punctul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„49. «datorii care pot face obiectul recapitalizării interne» înseamnă acele datorii și instrumente de capital care nu se califică drept instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar sau instrumente de fonduri proprii de nivel 2, aparținând unei entități menționate la articolul 2, și care nu sunt excluse din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 27 alineatul (3);”;

(f) se introduc următoarele puncte:

„49a. «datorii eligibile» înseamnă datorii care pot face obiectul recapitalizării interne și care îndeplinesc, după caz, condițiile prevăzute la articolul 12c sau la articolul 12g alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament și instrumente de fonduri proprii de nivel 2 care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 72a alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

49b. «instrumente eligibile subordonate» înseamnă instrumente care întrunesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 altele decât cele menționate la articolul 72b alineatele (3)-(5) din respectivul regulament;”;

(g) se adaugă următorul punct:

„55. «cerința amortizorului combinat» înseamnă cerința amortizorului combinat astfel cum este definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE”.

2. La articolul 7 alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) stabilirea nivelului cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile, în conformitate cu articolele 12-12k”.

3. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Planul de rezoluție stabilește opțiunile privind aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție menționate în prezentul regulament în cazul entităților menționate la alineatul (1);”;

(b) la alineatul (6), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Planul de rezoluție prevede măsurile de rezoluție pe care comitetul le poate lua atunci când o entitate menționată la alineatul (1) îndeplinește condițiile de declanșare a rezoluției.

Informațiile menționate la alineatul (9) litera (a) sunt comunicate entității în cauză.”;

(c) la alineatul (9), literele (o) și (p) se înlocuiesc cu următorul text:

„(o) cerințele menționate la articolele 12f și 12g, precum și un termen pentru a ajunge la nivelul respectiv, în conformitate cu articolul 12k;

(p) în cazul în care comitetul aplică articolul 12c alineatul (4), (5) sau (7), un calendar pentru asigurarea conformării de către entitatea de rezoluție cu cerințele respective, în conformitate cu articolul 12k;”;

(d) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Planurile de rezoluție a grupului cuprind un plan de rezoluție a grupului menționat la alineatul (1), condus de întreprinderea-mamă din Uniune care este stabilită într-un stat membru participant, și identifică măsurile care trebuie luate în privința:

(a) întreprinderii-mamă din Uniune;

(b) filialelor care fac parte din grup și sunt stabilite în Uniune;

(c) entităților menționate la articolul 2 litera (b); și

(d) sub rezerva articolului 33, a filialelor care fac parte din grup și sunt stabilite în afara Uniunii.

În conformitate cu măsurile menționate la primul paragraf, planul de rezoluție identifică pentru fiecare grup entitățile de rezoluție și grupurile de rezoluție.”;

(e) la alineatul (11), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) stabilește măsurile de rezoluție care urmează a fi luate în cazul entităților de rezoluție în scenariile menționate la alineatul (6) și implicațiile acestor măsuri de rezoluție pentru celelalte entități din grup, întreprinderea-mamă și instituțiile-filiale menționate la alineatul (1);

- (aa) atunci când grupul menționat la alineatul (1) este format din mai multe grupuri de rezoluție, stabilește măsurile de rezoluție care urmează a fi luate în cazul entităților de rezoluție din cadrul fiecărui grup de rezoluție și implicațiile acestor măsuri asupra:
- (i) altor entități din grup care fac parte din același grup de rezoluție;
 - (ii) altor grupuri de rezoluție;
- (b) examinează în ce măsură instrumentele de rezoluție ar putea fi aplicate și competențele de rezoluție ar putea fi exercitate, în ceea ce privește entitățile de rezoluție stabilite în Uniune în mod coordonat, inclusiv măsurile care vizează facilitarea achiziționării, de către un terț din cadrul grupului în ansamblul său, a unor linii de activitate separate sau a unor activități desfășurate de mai multe entități din grup, a anumitor entități din grup sau a anumitor grupuri de rezoluție, și identifică eventualele obstacole din calea unei rezoluții coordonate;”
- (f) la alineatul (12) se introduc următoarele paragrafe:

„Reexaminarea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat se realizează după punerea în aplicare a măsurilor de rezoluție sau după exercitarea competențelor menționate la articolul 21.

La stabilirea termenelor menționate la alineatul (9) literele (o) și (p) de la prezentul articol în circumstanțele menționate la al treilea paragraf de la prezentul alineat, comitetul ia în considerare termenul stabilit pentru îndeplinirea cerinței menționate la articolul 104b din Directiva 2013/36/UE.”

4. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Se consideră că soluționarea unui grup este posibilă dacă comitetul consideră că este fezabil și credibil fie să lichideze entitățile din grup prin procedura obișnuită de insolvență, fie să declanșeze rezoluția în cazul lor, aplicând instrumente de rezoluție și exercitând competențe de rezoluție în ceea ce privește entitățile de rezoluție din grupul respectiv, dar evitând totodată, pe cât posibil, orice consecință negativă semnificativă asupra sistemelor financiare ale statelor membre în care sunt stabilite entitățile din grup, ale altor state membre sau ale Uniunii, inclusiv instabilitatea financiară mai extinsă sau evenimentele la scara întregului sistem, cu scopul de a asigura continuitatea funcțiilor critice îndeplinite de acele entități din grup, atunci când acestea pot fi separate cu ușurință în timp util sau prin alte mijloace.

Comitetul informează ABE în timp util dacă acesta consideră că soluționarea unui grup nu este posibilă.

În cazul în care un grup este format din mai multe grupuri de rezoluție, comitetul evaluează posibilitatea de soluționare a fiecărui grup de rezoluție, în conformitate cu prezentul articol.

Evaluarea menționată la primul paragraf se efectuează în plus față de evaluarea posibilității de soluționare a grupului în ansamblul său.”;

- (b) la alineatul (9) se adaugă următoarele paragrafe:

„În termen de două săptămâni de la data primirii raportului întocmit în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol, entitatea propune comitetului posibile măsuri și calendarul punerii lor în aplicare pentru a se asigura respectarea de către entitate sau de către întreprinderea-mamă a articolului 12f sau 12g și a cerinței amortizorului combinat, în cazul în care un obstacol semnificativ în calea posibilității de soluționare este cauzat de una dintre situațiile următoare:

- (i) entitatea respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de fiecare dintre cerințele menționate la articolul 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, însă nu respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de cerințele menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament atunci când sunt calculate în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament; sau
- (ii) entitatea nu respectă cerințele menționate la articolele 92a și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cerințele menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament.

Atunci când propune calendarul pentru punerea în aplicare a măsurilor menționate la cel de al doilea paragraf, entitatea ia în considerare cauzele obstacolului semnificativ. După consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul evaluează eficacitatea măsurilor propuse pentru abordarea sau înlăturarea obstacolului semnificativ în cauză.”;

(c) alineatul (11) se modifică după cum urmează:

„(i) la literele (i) și (j), cuvintele „articolul 12” se înlocuiesc cu „articolele 12f și 12g”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(k) să impună unei entități obligația de a prezenta un plan de restabilire a conformității cu cerințele de la articolele 12f și 12g din prezentul regulament, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și, dacă este cazul, cu cerința amortizorului combinat și cu cerințele din articolul 12f sau 12g din prezentul regulament, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale menționat la articolele 429 și 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(l) în scopul asigurării conformității continue cu articolul 12f sau 12g, să solicite unei entități să modifice profilul de scadență:

(i) al instrumentelor de fonduri proprii, după obținerea acordului autorităților competente, inclusiv al BCE, și

(ii) al datoriilor eligibile menționate la articolul 12c și la articolul 12g alineatul (2) litera (a).”

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10a

Competența de a interzice anumite distribuiri

(1) În cazul în care o entitate se află în situația în care respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de fiecare dintre cerințele menționate la articolul 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, însă nu respectă cerința amortizorului combinat atunci când aceasta este luată în considerare în plus față de cerințele menționate la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, atunci când sunt calculate în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament, comitetul are competența, în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, de a interzice entității să distribuie mai mult decât suma maxim distribuibilă aferentă cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile («M-MDA»), calculată în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol, prin oricare dintre următoarele măsuri:

(a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;

(b) crearea unei obligații de a plăti o remunerație variabilă sau beneficii discreționare de tipul pensiilor ori a unei obligații de a plăti o remunerație variabilă dacă obligația de plată a fost creată într-un moment când entitatea nu îndeplinea cerința amortizorului combinat; sau

(c) efectuarea de plăți legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

În cazul în care o entitate se află în situația menționată la primul paragraf, aceasta informează imediat autoritatea națională de rezoluție și comitetul despre aceasta.

(2) În situația menționată la alineatul (1), comitetul, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, dacă este cazul, evaluează fără întârzieri inutile dacă să exercite sau nu competența menționată la alineatul (1), ținând seama de toate elementele următoare:

(a) motivul, durata și amploarea neconformității, precum și impactul acesteia asupra posibilității de soluționare;

(b) evoluția situației financiare a entității și probabilitatea ca aceasta să îndeplinească în viitorul apropiat condiția menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (a);

(c) eventualitatea ca entitatea să fie capabilă să asigure conformitatea cu cerințele menționate la alineatul (1) într-un interval de timp rezonabil;

(d) în cazul în care entitatea nu este în măsură să înlocuiască datoriile care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență prevăzute la articolele 72b și 72c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 12c sau la articolul 12g alineatul (2) din prezentul regulament, dacă această incapacitate este legată de specificul entității sau este cauzată de perturbări la nivelul întregii piețe;

(e) dacă exercitarea competenței menționate la alineatul (1) este mijlocul cel mai adecvat și proporțional de abordare a situației entității, luând în considerare potențialul său impact atât asupra condițiilor de finanțare, cât și asupra posibilității de soluționare a entității în cauză.

Comitetul repetă evaluarea oportunității de a exercita competența menționată la alineatul (1) cel puțin o dată pe lună, atât timp cât entitatea continuă să se afle în situația menționată la alineatul (1).

(3) Dacă comitetul constată că entitatea se află încă în situația menționată la alineatul (1) la nouă luni după ce entitatea i-a notificat această situație, comitetul, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, dacă este cazul, își exercită competența menționată la alineatul (1), cu excepția cazului în care comitetul constată, în urma unei evaluări, că sunt îndeplinite cel puțin două dintre următoarele condiții:

- (a) neconformitatea este cauzată de o perturbare gravă a funcționării piețelor financiare, care generează tensiuni majore la nivelul mai multor segmente ale piețelor financiare;
- (b) perturbarea menționată la litera (a) nu doar conduce la creșterea volatilității prețurilor pentru instrumentele de fonduri proprii și de datorii eligibile ale entității sau la creșterea costurilor pentru entitate, ci determină și închiderea totală sau parțială a unor piețe care împiedică entitatea să emită instrumente de fonduri proprii și de datorii eligibile pe piețele respective;
- (c) închiderea piețelor menționată la litera (b) este constatată nu numai pentru entitatea în cauză, ci și pentru mai multe alte entități;
- (d) perturbarea menționată la litera (a) împiedică entitatea în cauză să emită instrumente de fonduri proprii și de datorii eligibile într-un volum suficient pentru a remedia neconformitatea; sau
- (e) o exercitare a competenței prevăzute la alineatul (1) are efecte de propagare negative pentru o parte a sectorului bancar, subminând astfel potențial stabilitatea financiară.

În cazul în care se aplică excepția prevăzută la primul paragraf, comitetul notifică autorităților competente, inclusiv BCE, dacă este cazul, decizia sa și își explică evaluarea în scris.

Comitetul repetă în fiecare lună evaluarea proprie cu privire la aplicabilitatea excepției menționate la primul paragraf.

(4) M-MDA se calculează prin înmulțirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). M-MDA se reduce cu orice quantum care rezultă ca urmare a oricăreia dintre măsurile menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c).

(5) Suma de înmulțit în conformitate cu alineatul (4) constă în:

- (a) orice profituri intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excluderea oricărei distribuiri de profituri sau a oricărei plăți care rezultă ca urmare a măsurilor menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) de la prezentul articol;

plus

- (b) orice profituri la sfârșit de exercițiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excluderea oricărei distribuiri de profituri sau a oricărei plăți aferente măsurilor menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) de la prezentul articol;

minus

- (c) sumele care ar trebui achitate ca impozit dacă elementele specificate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat ar fi reținute.

(6) Factorul menționat la alineatul (4) se stabilește după cum urmează:

- (a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de entitate care nu sunt utilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în prima cuartilă (și anume, cea mai scăzută) a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0;
- (b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de entitate care nu sunt utilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a doua cuartilă a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0,2;
- (c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de entitate care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, exprimate ca procent din quantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a treia cuartilă a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0,4;

- (d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de entitate care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e din prezentul regulament, exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a patra cuartilă (și anume, cea mai ridicată) a cerinței amortizorului combinat, factorul este 0,6.

Limitele superioară și inferioară ale fiecărei quartile a cerinței amortizorului combinat se calculează după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a quartilei} = \frac{\text{Cerința amortizorului combinat}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a quartilei} = \frac{\text{Cerința amortizorului combinat}}{4} \times Q_n$$

unde « Q_n » = numărul de ordine al quartilei în cauză.”

6. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile

(1) După consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul stabilește cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile menționate la articolele 12a-12i, care pot face obiectul competențelor de reducere a valorii și de conversie, care trebuie să fie respectate în orice moment de către entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și de către entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5), atunci când sunt întrunite condițiile de aplicare a alineatelor respective.

(2) Entitățile menționate la alineatul (1), inclusiv cele care fac parte din grupuri, raportează informațiile în conformitate cu articolul 45i alineatele (1), (2) și (4) din Directiva 2014/59/UE către autoritatea națională de rezoluție din statul membru participant în care sunt stabilite.

Autoritatea națională de rezoluție transmite comitetului, fără întârzieri nejustificate, informațiile menționate la primul paragraf.

(3) Atunci când elaborează planuri de rezoluție în conformitate cu articolul 9, după consultarea autorităților competente, autoritățile naționale de rezoluție stabilesc cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile menționate la articolele 12a-12i, care pot face obiectul competențelor de reducere a valorii și de conversie, care trebuie să fie respectate în orice moment de către entitățile menționate la articolul 7 alineatul (3). În această privință se aplică procedura prevăzută la articolul 31.

(4) Comitetul stabilește cerința minimă menționată la alineatul (1) de la prezentul articol în paralel cu elaborarea și actualizarea planurilor de rezoluție în temeiul articolului 8.

(5) Comitetul comunică cerința minimă stabilită autorităților naționale de rezoluție. Autoritățile naționale de rezoluție implementează instrucțiunile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29. Comitetul impune autorităților naționale de rezoluție să verifice și să se asigure că entitățile și grupurile mențin cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol.

(6) Comitetul informează BCE și ABE cu privire la cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile pe care le-a stabilit pentru fiecare entitate și grup în temeiul alineatului (1).

(7) Pentru a asigura aplicarea eficace și consecventă a prezentului articol, comitetul emite orientări și transmite autorităților naționale de rezoluție instrucțiuni cu privire la anumite entități sau grupuri.

Articolul 12a

Aplicarea și calcularea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

(1) Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție se asigură că entitățile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3) îndeplinesc, în orice moment, cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile, în cazurile în care sunt impuse de prezentul articol și articolele 12b-12i și în conformitate cu acestea.

(2) Cerința menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se calculează în conformitate cu articolul 12d alineatul (3), (4) sau (6), după caz, ca fiind cuantumul fondurilor proprii și al datoriei eligibile și se exprimă ca procent din:

- (a) cuantumul total al expunerii la risc al entității relevante menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- (b) indicatorul de măsurare a expunerii totale al entității relevante menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, calculat în conformitate cu articolele 429 și 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 12b

Derogarea de la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile

(1) În pofida articolului 12a, comitetul acordă derogare de la cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) instituțiilor de credit ipotecar finanțate prin obligațiuni garantate care nu sunt autorizate să primească depozite în temeiul dreptului intern, cu condiția ca toate condițiile următoare să fie îndeplinite:

- (a) aceste instituții vor fi lichidate în procedurile naționale de insolvență sau în alte tipuri de proceduri prevăzute pentru instituțiile respective și puse în aplicare în conformitate cu articolul 38, 40 sau 42 din Directiva 2014/59/UE; și
- (b) procedurile menționate la litera (a) garantează faptul că creditorii acestor instituții, inclusiv deținătorii de obligațiuni garantate, după caz, suportă pierderile într-un mod care să permită atingerea obiectivelor rezoluției.

(2) Instituțiile care beneficiază de derogare de la cerința prevăzută la articolul 12 alineatul (1) nu fac parte din consolidarea menționată la articolul 12f alineatul (1).

Articolul 12c

Datoriile eligibile pentru entitățile de rezoluție

(1) Datoriile sunt incluse în cuantumul fondurilor proprii și al datoriei eligibile ale entităților de rezoluție numai atunci când îndeplinesc condițiile menționate la următoarele articole din Regulamentul (UE) nr. 575/2013:

- (a) articolul 72a;
- (b) articolul 72b, cu excepția literei (d) de la alineatul (2); și
- (c) articolul 72c.

Prin derogare de la primul paragraf al prezentului alineat, în cazul în care prezentul regulament se referă la cerințele prevăzute la articolul 92a sau la articolul 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în sensul acestor articole, datoriile eligibile constau în pasivele eligibile, astfel cum sunt definite la articolul 72k din regulamentul menționat și stabilite în conformitate cu partea II titlul I capitolul 5a din regulamentul menționat.

(2) Datoriile care provin din instrumente de datorie cu instrumente derivate încorporate, cum ar fi produsele structurate, care îndeplinesc condițiile prevăzute la primul paragraf de la alineatul (1), cu excepția articolului 72a alineatul (2) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se includ în cuantumul fondurilor proprii și al datoriei eligibile numai în cazul în care este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

- (a) cuantumul principalului obligației care provine din instrumentul de datorie este cunoscut la momentul emiterii, este fix sau în creștere și nu este afectat de nicio caracteristică a instrumentului derivat încorporat, iar cuantumul total al obligației care provine din instrumentul de datorie, inclusiv instrumentul derivat încorporat poate fi evaluat zilnic prin referință la o piață bidirecțională activă și lichidă pentru un instrument echivalent fără risc de credit, în conformitate cu articolele 104 și 105 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau
- (b) instrumentul de datorie include o clauză contractuală care precizează că valoarea creanței în caz de insolvență a emitentului și de rezoluție a emitentului este fixă sau în creștere și nu depășește cuantumul datoriei plătite inițial.

Instrumentele de datorie menționate la primul paragraf, inclusiv instrumentele derivate încorporate aferente acestora, nu fac obiectul niciunui acord de compensare, iar evaluarea unor astfel de instrumente nu face obiectul articolului 49 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE.

Datoriile menționate la primul paragraf sunt incluse în cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile doar în ceea ce privește partea datoriei care corespunde cuantumului principalului menționat la litera (a) de la respectivul paragraf ori cuantumului fix sau în creștere menționat la litera (b) de la respectivul paragraf.

(3) În cazul în care datoriile sunt emise de o filială stabilită în Uniune către unul din acționarii existenți care nu face parte din același grup de rezoluție, și respectiva filială face parte din același grup de rezoluție ca și entitatea de rezoluție, datoriile respective se includ în cuantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale respectivei entități de rezoluție, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor de mai jos:

- (a) datoriile sunt emise în conformitate cu articolul 12g alineatul (2) litera (a);
- (b) exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie în legătură cu respectivele datorii în conformitate cu articolul 21 nu influențează controlul exercitat de entitatea de rezoluție asupra filialei;
- (c) datoriile respective nu depășesc o valoare determinată prin scăderea:
 - (i) sumei datoriilor emise pentru și achiziționate de către entitatea de rezoluție, fie direct, fie indirect, prin intermediul altor entități din cadrul aceluiași grup de rezoluție și cuantumul fondurilor proprii emise în conformitate cu articolul 12g alineatul (2) litera (b) din
 - (ii) cuantumul necesar în conformitate cu articolul 12g alineatul (1).

(4) Fără a aduce atingere cerinței minime prevăzute la articolul 12d alineatul (4) sau la articolul 12e alineatul (1) litera (a), comitetul se asigură, din proprie inițiativă, după consultarea autorității naționale de rezoluție sau la propunerea unei autorități naționale de rezoluție, că o parte a cerinței menționate la articolul 12f, egală cu 8 % din totalul datoriilor, inclusiv fonduri proprii, este îndeplinită de entitățile de rezoluție care intră în categoria G-SII sau de entități de rezoluție care fac obiectul articolului 12d alineatul (4) sau (5) folosind fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate, sau datorii astfel cum sunt menționate la alineatul (3) de la prezentul articol. Comitetul poate permite ca un nivel mai mic de 8 % din totalul datoriilor, inclusiv fonduri proprii, dar mai mare decât cuantumul rezultat din aplicarea formulei $[1-(X1/X2)] \times 8 \%$ din totalul datoriilor, inclusiv fonduri proprii, să fie îndeplinit de entitățile de rezoluție care intră în categoria G-SII sau de entități de rezoluție care fac obiectul articolului 12d alineatul (4) sau (5) folosind fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate, sau datorii astfel cum sunt menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, atât timp cât sunt întrunite toate condițiile prevăzute la articolul 72b alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, unde, având în vedere reducerea care este posibilă în temeiul articolului 72b alineatul (3) din regulamentul respectiv:

$X1 = 3,5 \%$ din cuantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

$X2 =$ suma dintre 18 % din cuantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și cuantumul cerinței amortizorului combinat.

În cazul entităților de rezoluție care fac obiectul articolului 12d alineatul (4), atunci când aplicarea primului paragraf al prezentului alineat conduce la o cerință mai mare de 27 % din cuantumul total al expunerii la risc, pentru entitatea de rezoluție în cauză, comitetul limitează acea parte a cerinței menționate la articolul 12f care trebuie îndeplinită folosind fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate sau datorii astfel cum sunt menționate la alineatul (3) de la prezentul articol la o valoare egală cu 27 % din cuantumul total al expunerii la risc, dacă comitetul a estimat că:

- (a) accesul la Fond nu este avut în vedere în planul de rezoluție ca o opțiune pentru rezoluția respectivei entități de rezoluție; și
- (b) în cazul în care litera (a) nu se aplică, cerința menționată la articolul 12f îi permite respectivei entități de rezoluție să îndeplinească cerința menționată la articolul 27 alineatul (7).

Atunci când efectuează evaluarea menționată la al doilea paragraf, comitetul ia în considerare și riscul de impact disproporționat asupra modelului de afaceri al entității de rezoluție în cauză.

Al doilea paragraf al prezentului alineat nu se aplică în cazul entităților de rezoluție care fac obiectul articolului 12d alineatul (5).

(5) În cazul entităților de rezoluție care nu sunt nici entități din categoria G-SII, nici entități de rezoluție care fac obiectul articolului 12d alineatul (4) sau (5), comitetul poate decide, fie din proprie inițiativă, fie după consultarea autorității naționale de rezoluție sau la propunerea unei autorități naționale de rezoluție, că o parte a cerinței menționate la articolul 12f, până la 8 % din totalul datoriilor, inclusiv fondurile proprii, ale entității sau până la valoarea formulei menționate la alineatul (7) din prezentul articol, oricare dintre cele două cunsumuri este mai mare, este îndeplinită folosind fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate sau datorii astfel cum sunt menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) datoriile nesubordonate menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol au același rang de prioritate în ierarhia creanțelor din procedura națională de insolvență ca anumite datorii care sunt excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii și de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau cu articolul 27 alineatul (5);
- (b) există riscul ca, în urma aplicării, conform planului de rezoluție, a competențelor de reducere a valorii și de conversie a datoriilor nesubordonate care nu sunt excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii și de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau (5), creditorii ale căror creanțe rezultă din aceste obligații să suporte pierderi mai mari decât pierderile pe care le-ar suporta în cazul unei lichidări realizate în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență;
- (c) cunsumul fondurilor proprii și al altor datorii subordonate nu depășește cunsumul necesar pentru a garanta că creditorii menționați la litera (b) nu suportă pierderi care depășesc nivelul pierderilor pe care le-ar fi suportat în cazul unei lichidări realizate în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență.

În cazul în care comitetul stabilește că, dintr-o categorie de datorii care include datorii eligibile, cunsumul datoriilor care sunt excluse sau prezintă o probabilitate rezonabilă de a fi excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii și de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau (5) se ridică în total la peste 10 % din categoria respectivă, comitetul evaluează riscul menționat la prezentul alineat primul paragraf litera (b).

(6) În sensul alineatelor (4), (5) și (7), datoriile care provin din instrumente financiare derivate sunt incluse în datoriile totale pe baza faptului că drepturile la compensare ale contrapărții sunt recunoscute pe deplin.

Fondurile proprii ale unei entități de rezoluție care sunt utilizate pentru îndeplinirea cerinței amortizorului combinat sunt eligibile pentru îndeplinirea cerințelor menționate la alineatele (4), (5) și (7).

(7) Prin derogare de la alineatul (3) de la prezentul articol, comitetul poate decide că cerința menționată la articolul 12f din prezentul regulament trebuie îndeplinită de entitățile de rezoluție care sunt entități din categoria G-SII sau de entitățile de rezoluție care fac obiectul articolului 12d alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament utilizând fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate, sau datorii astfel cum sunt menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, în măsura în care, ca urmare a obligației entității de rezoluție de a se conforma cerinței amortizorului combinat și cerințelor menționate la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 12d alineatul (4) și la articolul 12f din prezentul regulament, suma respectivelor fonduri proprii, instrumente și datorii nu depășește valoarea cea mai mare dintre:

- (a) 8 % din totalul datoriilor, inclusiv fonduri proprii, ale entității; sau
- (b) cunsumul care rezultă din aplicarea formulei $A \times 2 + B \times 2 + C$, unde A, B și C au următoarele valori:
 - A = cunsumul rezultat din cerința menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - B = cunsumul rezultat din cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE;
 - C = cunsumul rezultat din cerința amortizorului combinat.

(8) Comitetul poate exercita competența menționată la alineatul (7) de la prezentul articol cu privire la entitățile de rezoluție care sunt entități din categoria G-SII sau cărora li se aplică articolul 12d alineatul (4) sau (5) și care îndeplinesc una dintre condițiile stabilite la prezentul alineat al doilea paragraf, până la o limită de 30 % din numărul total al tuturor entităților de rezoluție care sunt entități din categoria G-SII sau cărora li se aplică articolul 12d alineatul (4) sau (5), pentru care comitetul stabilește cerința menționată la articolul 12f.

Comitetul ia în considerare condițiile sus-menționate după cum urmează:

- (a) în cursul evaluării precedente a posibilității de soluționare au fost identificate obstacole semnificative în calea posibilității de soluționare și:
 - (i) nu a fost luată nicio măsură de remediere în urma aplicării măsurilor menționate la articolul 10 alineatul (11) în termenul impus de comitet; sau

- (ii) obstacolele semnificative identificate nu pot fi abordate prin niciuna dintre măsurile menționate la articolul 10 alineatul (11), iar exercitarea competenței menționate la alineatul (7) de la prezentul articol ar compensa parțial sau total impactul negativ al obstacolului semnificativ asupra posibilității de soluționare;
 - (b) comitetul consideră că fezabilitatea și credibilitatea strategiei de rezoluție preferate a entității de rezoluție sunt limitate, având în vedere dimensiunea entității, gradul său de interconectare, natura, amploarea, riscurile și complexitatea activităților sale, statutul său juridic și structura acționariatului său; sau
 - (c) cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE reflectă faptul că entitatea de rezoluție care este o entitate din categoria G-SII sau care face obiectul articolului 12d alineatul (4) sau (5) din prezentul regulament se numără, în privința riscului, printre primele 20 % dintre instituții pentru care comitetul stabilește cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) din prezentul regulament.
- În scopul stabilirii procentelor menționate la primul și la al doilea paragraf, comitetul rotunjește numărul care rezultă din calcul la cel mai apropiat număr întreg.
- (9) După consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul ia deciziile menționate la alineatul (5) sau (7).

Atunci când ia această decizie, comitetul ia în considerare de asemenea:

- (a) adâncimea pieței pentru instrumentele de fonduri proprii ale entității de rezoluție și pentru instrumentele eligibile subordonate, prețul unor astfel de instrumente, în cazul în care ele există, și timpul necesar pentru a executa eventualele tranzacții necesare în vederea respectării deciziei;
- (b) quantumul instrumentelor de datorie eligibile care întrunesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care au o scadență reziduală mai mică de un an începând de la data deciziei, cu scopul de a face ajustări cantitative la cerințele menționate la alineatele (5) și (7) de la prezentul articol;
- (c) disponibilitatea și valoarea instrumentelor care întrunesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția celor menționate la articolul 72b alineatul (2) litera (d) din regulamentul respectiv;
- (d) dacă quantumul datoriilor care sunt excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii și de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau (5), și care, în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență, au o poziție ierarhică egală sau inferioară datoriilor eligibile cu cel mai înalt rang, este semnificativ în comparație cu fondurile proprii și datoriile eligibile ale entității de rezoluție. În cazul în care quantumul datoriilor excluse nu depășește 5 % din quantumul fondurilor proprii și al datoriilor eligibile ale entității de rezoluție, quantumul exclus este considerat a fi nesemnificativ. Peste acest prag, comitetul este cel care evaluează dacă datoriile excluse sunt semnificative;
- (e) modelul de afaceri, modelul de finanțare și profilul de risc ale entității de rezoluție, precum și stabilitatea acesteia și capacitatea sa de a contribui la economie; și
- (f) impactul unor eventuale costuri de restructurare asupra recapitalizării entității de rezoluție.

Articolul 12d

Stabilirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile

- (1) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) este stabilită de către comitet, în urma consultării autorităților competente, inclusiv a BCE, pe baza următoarelor criterii:
- (a) necesitatea de a garanta faptul că grupul de rezoluție poate face obiectul rezoluției prin aplicarea instrumentelor de rezoluție entității de rezoluție, inclusiv, după caz, a instrumentului de recapitalizare internă, într-un mod care să permită atingerea obiectivelor rezoluției;
 - (b) necesitatea de a garanta, după caz, faptul că entitatea de rezoluție și filialele sale care sunt instituții sau entități menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3), dar care nu sunt entități de rezoluție dețin suficiente fonduri proprii și datorii eligibile pentru a se asigura că, în cazul aplicării instrumentului de recapitalizare internă sau, respectiv, a competențelor de reducere a valorii și de conversie, pierderile ar putea fi absorbite și, respectiv, rata fondurilor proprii totale și, după caz, indicatorul efectului de levier ale entităților relevante pot fi readuse la un nivel care să le permită acestora să respecte în continuare condițiile de autorizare și să își desfășoare în continuare activitățile pentru care sunt autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE sau al Directivei 2014/65/UE;

- (c) necesitatea de a garanta că, dacă planul de rezoluție anticipează că anumite categorii de datorii eligibile ar putea fi excluse din recapitalizarea internă în temeiul articolului 27 alineatul (5) din prezentul regulament sau ar putea fi transferate integral unui destinatar în cadrul unui transfer parțial, entitatea de rezoluție deține fonduri proprii și alte datorii eligibile suficiente pentru a absorbi pierderile ar putea fi absorbite și pentru a readuce rata fondurilor proprii totale și, după caz, indicatorul efectului de levier ale entității de rezoluție la nivelul care să îi permită acestea să respecte în continuare condițiile de autorizare și să își desfășoare în continuare activitățile pentru care este autorizată în temeiul Directivei 2013/36/UE sau al Directivei 2014/65/UE;
 - (d) dimensiunea, modelul economic, modelul de finanțare și profilul de risc al entității;
 - (e) măsura în care intrarea în dificultate a entității ar avea un efect negativ asupra stabilității financiare, inclusiv prin contaminarea altor instituții sau entități ca urmare a interconectării entității cu alte instituții sau entități ori cu restul sistemului financiar.
- (2) În cazul în care planul de rezoluție prevede că o măsură de rezoluție urmează să fie adoptată sau că competențele de reducere a valorii și de conversie a instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile relevante în conformitate cu articolul 21 urmează să fie exercitate în conformitate cu scenariul relevant menționat la articolul 8 alineatul (6), cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se ridică la un quantum suficient pentru a se asigura următoarele:
- (a) pierderile pe care urmează să le suporte entitatea sunt absorbite în întregime («absorbția pierderilor»);
 - (b) entitatea de rezoluție și filialele acesteia care sunt instituții sau entități menționate la articolul 12 alineatul (1) sau (3), dar nu sunt entități de rezoluție sunt recapitalizate la un nivel care să le permită acestora să respecte în continuare condițiile de autorizare și să își desfășoare în continuare activitățile pentru care sunt autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE, al Directivei 2014/65/UE sau al unui act legislativ echivalent pentru o perioadă adecvată, cu o durată de maximum un an («recapitalizare»).

Atunci când planul de rezoluție prevede lichidarea entității în temeiul procedurii obișnuite de insolvență sau al altor proceduri naționale echivalente, comitetul evaluează dacă este justificată limitarea cerinței menționate la articolul 12a alineatul (1) pentru entitatea respectivă, astfel încât să nu depășească un quantum suficient pentru absorbția pierderilor în conformitate cu primul paragraf litera (a).

Evaluarea realizată de comitet apreciază, în special, limita menționată la paragraful al doilea în ceea ce privește orice posibil impact asupra stabilității financiare și asupra riscului de contaminare în cadrul sistemului financiar.

- (3) În cazul entităților de rezoluție, quantumul menționat primul paragraf de la alineatul (2) este:
- (a) în scopul calculării cerinței menționate la articolul 12a alineatul (1), în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a), suma dintre:
 - (i) quantumul pierderilor care urmează să fie absorbite prin rezoluție, care corespunde cerințelor menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE în cazul entității de rezoluție, la nivelul consolidat al grupului de rezoluție; și
 - (ii) quantumul recapitalizării care permite grupului de rezoluție rezultat în urma rezoluției să își restabilească conformitatea cu cerința privind rata fondurilor proprii totale menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE, la nivelul consolidat al grupului de rezoluție, după punerea în aplicare a strategiei de rezoluție preferate; și
 - (b) în scopul calculării cerinței menționate la articolul 12a alineatul (1), în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b), suma dintre:
 - (i) quantumul pierderilor care urmează să fie absorbite prin rezoluție, care corespunde cerinței privind indicatorul efectului de levier menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, aplicabilă entității de rezoluție, la nivelul consolidat al grupului de rezoluție; și
 - (ii) quantumul recapitalizării care permite grupului de rezoluție rezultat în urma rezoluției să își restabilească conformitatea cu cerința privind indicatorul efectului de levier menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la nivelul consolidat al grupului de rezoluție, după punerea în aplicare a strategiei de rezoluție preferate.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (a), cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se exprimă în termeni procentuali drept quantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat primul paragraf litera (a), împărțit la quantumul total al expunerii la risc.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (b), cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se exprimă în termeni procentuali drept quantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat primul paragraf litera (b), împărțit la indicatorul de măsurare a expunerii totale.

Atunci când stabilește cerința individuală prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, comitetul ia în considerare cerințele menționate la articolul 27 alineatul (7).

Atunci când stabilește quantumurile recapitalizării menționate la paragraful anterior, comitetul:

- (a) utilizează cele mai recente valori raportate pentru quantumul total relevant al expunerii la risc sau indicatorul de măsurare a expunerii totale, ajustate pentru orice modificare rezultată în urma măsurilor de rezoluție stabilite în planul de rezoluție; și
- (b) după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, ajustează quantumul corespunzător cerinței actuale menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE în sensul scăderii sau creșterii pentru a stabili cerința care urmează să fie aplicată entității de rezoluție după punerea în aplicare a strategiei de rezoluție preferate.

Comitetul are posibilitatea să majoreze cerința prevăzută la primul paragraf litera (a) punctul (ii) cu un quantum corespunzător necesar pentru a se asigura că, în urma rezoluției, entitatea este în măsură să mențină un nivel suficient de încredere a pieței pentru o perioadă adecvată care nu depășește un an.

În cazul în care se aplică al șaselea paragraf de la prezentul alineat, quantumul menționat în paragraful respectiv este egal cu cerința amortizorului combinat care urmează să fie aplicată după aplicarea instrumentelor de rezoluție, din care se scade quantumul menționat la articolul 128 punctul 6 litera (a) din Directiva 2013/36/UE.

Quantumul menționat la al șaselea paragraf de la prezentul alineat este ajustat în sensul scăderii în cazul în care, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul stabilește că ar fi fezabil și credibil ca un quantum mai scăzut să fie suficient pentru a menține încrederea pieței și pentru a asigura atât continuarea prestării funcțiilor economice critice de către instituția sau entitatea menționată la articolul 12 alineatul (1), cât și accesul la finanțare fără a recurge la un sprijin financiar public extraordinar, în afara contribuțiilor din partea Fondului, în conformitate cu articolul 27 alineatul (7) și cu articolul 76 alineatul (3), după punerea în aplicare a strategiei de rezoluție. Quantumul respectiv este ajustat în sensul creșterii în cazul în care, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul stabilește că este necesar un quantum mai ridicat pentru a menține un grad suficient de încredere a pieței și pentru a asigura atât continuarea prestării funcțiilor economice critice de către instituție sau entitatea menționată la articolul 12 alineatul (1), cât și accesul la finanțare fără a recurge la un sprijin financiar public extraordinar, în afara contribuțiilor din partea Fondului, în conformitate cu articolul 27 alineatul (7) și cu articolul 76 alineatul (3), pentru o perioadă adecvată care nu depășește un an.

(4) Pentru entitățile de rezoluție care nu fac obiectul articolului 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care fac parte dintr-un grup de rezoluție a cărui valoare totală a activelor depășește 100 de miliarde EUR, nivelul cerinței menționate la alineatul (3) de la prezentul articol este cel puțin egal cu:

- (a) 13,5 % când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a); și
- (b) 5 % când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b).

Prin derogare de la articolul 12c, entitățile de rezoluție menționate la primul paragraf de la prezentul alineat îndeplinesc nivelul cerinței menționat în primul paragraf de la prezentul alineat, care este egal cu 13,5 % când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) și cu 5 % când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b), folosind fonduri proprii, instrumente eligibile subordonate, sau datorii astfel cum sunt menționate la articolul 12c alineatul (3) din prezentul regulament.

(5) La cererea autorității naționale de rezoluție a unei entități de rezoluție, comitetul aplică cerințele prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol unei entități de rezoluție care nu face obiectul articolului 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și care face parte dintr-un grup de rezoluție a cărui valoare totală a activelor se situează sub 100 de miliarde EUR și pe care autoritatea națională de rezoluție o consideră ca fiind în mod rezonabil susceptibilă de a prezenta un risc sistemic dacă intră în dificultate.

Atunci când adoptă o decizie de a înainta o cerere în conformitate cu prezentul alineat primul paragraf, autoritatea națională de rezoluție ia în considerare:

- (a) prevalența depozitelor și absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare;
- (b) măsura în care accesul la piețele de capital pentru datoriile eligibile este limitat;
- (c) măsura în care entitatea de rezoluție recurge la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a îndeplini cerința menționată la articolul 12f.

Absența unei cereri a autorității naționale de rezoluție în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere niciunei decizii a comitetului adoptate în temeiul articolului 12c alineatul (5).

- (6) În cazul entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție, cuantumul menționat la alineatul (2) primul paragraf este:
- (a) în scopul calculării cerinței menționate la articolul 12a alineatul (1), în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a), suma dintre:
 - (i) cuantumul pierderilor care urmează să fie absorbite, care corespunde cerințelor menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE în cazul entității; și
 - (ii) cuantumul recapitalizării care îi permite entității să își restabilească conformitatea cu cerința privind rata fondurilor proprii totale menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE, după exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament sau după rezoluția grupului de rezoluție; și
 - (b) în scopul calculării cerinței menționate la articolul 12a alineatul (1), în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b), suma dintre:
 - (i) cuantumul pierderilor care urmează să fie absorbite, care corespunde cerinței privind indicatorul efectului de levier menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, aplicabilă entității; și
 - (ii) cuantumul recapitalizării care permite entității să își restabilească conformitatea cu cerința privind indicatorul efectului de levier menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile relevante în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament sau după rezoluția grupului de rezoluție.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (a), cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se exprimă în termeni procentuali drept cuantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat primul paragraf litera (a), împărțit la cuantumul total al expunerii la risc.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (b), cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se exprimă în termeni procentuali drept cuantumul calculat în conformitate cu prezentul alineat primul paragraf litera (b), împărțit la indicatorul de măsurare a expunerii totale.

Atunci când stabilește cerința individuală prevăzută la primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat, comitetul ia în considerare cerințele menționate la articolul 27 alineatul (7).

Atunci când stabilește cuantumul recapitalizării menționate la paragrafele anterioare, comitetul:

- (a) utilizează cele mai recente valori raportate pentru cuantumul total relevant al expunerii la risc sau indicatorul de măsurare a expunerii totale, astfel cum sunt ajustate pentru orice modificare rezultată în urma măsurilor stabilite în planul de rezoluție; și
- (b) după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, ajustează cuantumul corespunzător cerinței actuale menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE în sensul scăderii sau creșterii pentru a stabili cerința care urmează să se aplice entității relevante după exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament sau după rezoluția grupului de rezoluție.

Comitetul are posibilitatea să majoreze cerința menționată la primul paragraf litera (a) punctul (ii) de la prezentul alineat cu un quantum corespunzător necesar pentru a se asigura că, în urma exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21, entitatea poate menține un nivel suficient de încredere a pieței pentru o perioadă adecvată care nu depășește un an.

În cazul în care se aplică al șaselea paragraf de la prezentul alineat, cuantumul menționat în paragraful respectiv este egal cu cerința amortizorului combinat care urmează să se aplice după exercitarea competenței menționate la articolul 21 din prezentul regulament sau după rezoluția grupului de rezoluție, din care se scade cuantumul menționat la articolul 128 punctul 6 litera (a) din Directiva 2013/36/UE.

Cuantumul menționat în al șaselea paragraf de la prezentul alineat este ajustat în sensul scăderii în cazul în care, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul stabilește că ar fi fezabil și credibil ca un quantum mai scăzut să fie suficient pentru a asigura încrederea pieței și a garanta atât continuarea prestării funcțiilor economice critice de către instituție sau entitatea menționată la articolul 12 alineatul (1), cât și accesul la finanțare fără a recurge la un sprijin financiar public extraordinar, în afara contribuțiilor din partea Fondului, în conformitate cu articolul 27 alineatul (7) și cu articolul 76 alineatul (3), după exercitarea competenței menționate la

articolul 21 sau după rezoluția grupului de rezoluție. Quantumul respectiv este ajustat în sensul creșterii în cazul în care, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul stabilește că este necesar un nivel mai ridicat pentru a menține un grad suficient de încredere a pieței și pentru a asigura atât continuarea prestării funcțiilor economice critice de către instituție sau entitatea menționată la articolul 12 alineatul (1), cât și accesul la finanțare fără a recurge la un sprijin financiar public extraordinar, în afara contribuțiilor din partea Fondului, în conformitate cu articolul 27 alineatul (7) și cu articolul 76 alineatul (3), pentru o perioadă adecvată care nu depășește un an.

(7) În cazul în care comitetul anticipează că anumite categorii de datorii eligibile prezintă o probabilitate rezonabilă de a fi excluse în totalitate sau parțial de la recapitalizare internă în temeiul articolului 27 alineatul (5) sau că ar putea fi transferate integral unui destinatar în cadrul unui transfer parțial, cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) este îndeplinită folosind fonduri proprii sau alte datorii eligibile într-un quantum suficient pentru:

(a) a acoperi quantumul datoriilor excluse identificate în conformitate cu articolul 27 alineatul (5);

(b) a garanta îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (2).

(8) Decizia comitetului de a impune o cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile în temeiul prezentului articol conține motivele deciziei respective, inclusiv o evaluare completă a elementelor menționate la alineatele (2)-(7) de la prezentul articol, și este revizuită de comitet fără întârzieri nejustificate pentru a reflecta eventualele modificări ale nivelului cerinței menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE.

(9) În sensul alineatelor (3) și (6) de la prezentul articol, cerințele de capital se interpretează în conformitate cu modul în care autoritatea competentă aplică dispozițiile tranzitorii prevăzute în partea a zecea titlul I capitolele 1, 2 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în dispozițiile din legislația națională care permit autorităților competente să exercite opțiunile care le-au fost acordate prin regulamentul respectiv.

Articolul 12e

Stabilirea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile pentru entitățile de rezoluție ale instituțiilor din categoria G-SII și filialele semnificative din Uniune ale instituțiilor din categoria G-SII din afara UE

(1) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pentru o entitate de rezoluție care este o instituție din categoria G-SII sau care face parte dintr-o instituție din categoria G-SII constă în următoarele:

(a) cerințele menționate la articolele 92a și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(b) orice cerință suplimentară de fonduri proprii și datorii eligibile specifică entității, care a fost stabilită de comitet în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) pentru o filială semnificativă din Uniune a unei instituții din categoria G-SII din afara UE cuprinde următoarele:

(a) cerințele menționate la articolele 92b și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(b) orice cerință suplimentară de fonduri proprii și datorii eligibile care a fost stabilită de comitet în special în ceea ce privește respectiva filială semnificativă în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, care urmează să fie îndeplinită folosind fonduri proprii și datorii care întrunesc condițiile de la articolul 12g și de la articolul 92b alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Comitetul impune o cerință suplimentară de fonduri proprii și datorii eligibile, menționată la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2) litera (b), numai:

(a) în cazul în care cerința menționată la alineatul (1) litera (a) sau la alineatul (2) litera (a) din prezentul articol nu este suficientă pentru a îndeplini condițiile prevăzute la articolul 12d; și

(b) în măsura în care se asigură îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 12d.

(4) Orice decizie a comitetului de a impune o cerință suplimentară de fonduri proprii și datorii eligibile în temeiul alineatului (1) litera (b) din prezentul articol sau al alineatului (2) litera (b) din prezentul articol conține motivele deciziei respective, inclusiv o evaluare completă a elementelor menționate la alineatul (3) din prezentul articol, și este revizuită de comitet fără întârzieri nejustificate pentru a reflecta eventualele modificări ale nivelului cerinței menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE și care se aplică grupului de rezoluție sau filialei semnificative din Uniune a unei instituții din categoria G-SII din afara UE.

*Articolul 12f***Aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile în cazul entităților de rezoluție**

(1) Entitățile de rezoluție respectă cerințele prevăzute la articolele 12c-12e pe bază consolidată la nivelul grupului de rezoluție.

(2) Comitetul, după consultarea autorității de rezoluție a grupului, în cazul în care autoritatea respectivă nu este comitetul, și a supraveghetorului consolidant stabilește cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) aplicabilă unei entități de rezoluție stabilite într-un stat membru participant la nivelul consolidat al grupului de rezoluție pe baza cerințelor prevăzute la articolele 12c-12e și după ce s-a stabilit dacă filialele grupului din țări terțe urmează să facă obiectul unor rezoluții distincte, în temeiul planului de rezoluție.

(3) Pentru grupurile de rezoluție identificate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul 24b litera (b), comitetul decide, în funcție de caracteristicile mecanismului de solidaritate și ale strategiei de rezoluție preferate, care entități din grupul de rezoluție urmează să fie obligate să respecte articolul 12d alineatele (3) și (4) și articolul 12e alineatul (1), pentru a se asigura că grupul de rezoluție, în ansamblul său, respectă dispozițiile alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, precum și modul în care entitățile respective urmează să facă acest lucru în conformitate cu planul de rezoluție.

*Articolul 12g***Aplicarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile în cazul entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție**

(1) Instituțiile care sunt filiale ale unei entități de rezoluție sau ale unei entități dintr-o țară terță și care nu sunt ele însele entități de rezoluție respectă cerințele prevăzute la articolul 12d, pe bază individuală.

Comitetul poate, în urma consultării autorităților competente, inclusiv a BCE, să decidă să aplice cerința stabilită în prezentul articol în cazul unei entități menționate la articolul 2 litera (b) care este o filială a unei entități de rezoluție, dar nu este ea însăși o entitate de rezoluție.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, întreprinderile-mamă din Uniune care nu sunt ele însele entități de rezoluție dar sunt filiale ale unor entități din țări terțe respectă cerințele prevăzute la articolele 12d și 12e, pe bază consolidată.

În cazul grupurilor de rezoluție, identificate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) punctul 24b litera (b), respectivele instituții de credit care sunt afiliate în mod permanent unui organism central, dar care nu sunt ele însele entități de rezoluție, un organism central, care nu este el însuși o entitate de rezoluție, precum și toate entitățile de rezoluție care nu fac obiectul unei cerințe prevăzute la articolul 12f alineatul (3) respectă dispozițiile articolului 12d alineatul (6) pe bază individuală.

În cazul unei entități menționate la prezentul alineat, cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se stabilește pe baza cerințelor prevăzute la articolul 12d.

(2) În cazul entităților menționate la alineatul (1) din prezentul articol, cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) este îndeplinită folosind unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(a) datorii:

- (i) care sunt emise pentru entitatea de rezoluție și sunt achiziționate de către aceasta, direct sau indirect, prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție care au achiziționat instrumentele de datorie de la entitatea care face obiectul prezentului articol sau sunt emise pentru un acționar existent care nu face parte din același grup de rezoluție și sunt achiziționate de către acesta, în măsura în care exercitarea competențelor de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu articolul 21 nu afectează controlul exercitat de entitatea de rezoluție asupra filialei;
- (ii) care îndeplinesc criteriile de eligibilitate menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatul (2) literele (b), (c), (k), (l) și (m) și alineatele (3)-(5), din regulamentul respectiv;
- (iii) care se situează, în procedura obișnuită de insolvență, sub instrumentele de datorie care nu îndeplinesc condiția menționată la punctul (i) și care nu sunt eligibile pentru cerințele de fonduri proprii;

- (iv) care fac obiectul competențelor de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu articolul 21 într-o manieră care este în concordanță cu strategia de rezoluție a grupului de rezoluție, în special prin faptul că nu afectează controlul exercitat de entitatea de rezoluție asupra filialei;
 - (v) a căror dobândire în proprietate nu este finanțată în mod direct sau indirect de entitatea care face obiectul prezentului articol;
 - (vi) ale căror dispoziții de reglementare nu indică în mod explicit sau implicit că datoriile ar fi exercitate, rambursate, restituite sau răscumpărate anticipat, după caz, de către entitatea care face obiectul prezentului articol, în alte cazuri decât insolvența sau lichidarea respectivei entități, iar entitatea respectivă nu oferă în alt mod astfel de indicații;
 - (vii) ale căror dispoziții de reglementare nu dau deținătorului dreptul de a accelera viitoarele plăți programate ale dobânzii sau ale principalului, decât în caz de insolvență sau de lichidare a entității care face obiectul prezentului articol;
 - (viii) al căror nivel al plăților de dobânzi sau dividende, după caz, nu este modificat pe baza calității creditului entității care face obiectul prezentului articol sau al întreprinderii-mamă a acesteia;
- (b) fonduri proprii, după cum urmează:
- (i) fonduri proprii de nivel 1 de bază; și
 - (ii) alte fonduri proprii care:
 - sunt emise pentru entități incluse în același grup de rezoluție și sunt achiziționate de către acestea; sau
 - sunt emise pentru entități neincluse în același grup de rezoluție și sunt achiziționate de către acestea, în măsura în care exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie în conformitate cu articolul 21 nu afectează controlul exercitat de entitatea de rezoluție asupra filialei.
- (3) Comitetul poate permite ca cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) să fie îndeplinită integral sau parțial cu o garanție furnizată de entitatea de rezoluție, care îndeplinește următoarele condiții:
- (a) atât filiala, cât și entitatea de rezoluție sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup de rezoluție;
 - (b) entitatea de rezoluție îndeplinește cerința menționată la Articolul 12f;
 - (c) garanția se acordă cel puțin pentru un quantum care este echivalent cuantumului cerinței pe care o înlocuiește;
 - (d) garanția este activată atunci când filiala este în imposibilitatea de a-și achita datoriile sau alte obligații la scadență sau atunci când s-a efectuat o constatare în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) în ceea ce privește filiala, oricare dintre aceste evenimente are loc mai devreme;
 - (e) garanția este colateralizată printr-un contract de garanție financiară, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) pentru cel puțin 50 % din valoarea sa;
 - (f) colateralul care acoperă garanția îndeplinește cerințele de la articolul 197 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care, în urma unor marje de ajustare prudente, este suficient pentru a acoperi cuantumul colateralizat menționat la litera (e);
 - (g) colateralul care acoperă garanția este negrevat de sarcini și, în special, nu este utilizat ca și colateral pentru a acoperi o altă garanție;
 - (h) colateralul are o scadență efectivă care îndeplinește aceeași condiție referitoare la scadență ca cea menționată la articolul 72c alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
 - (i) nu există obstacole juridice, de reglementare sau operaționale în calea transferului colateralului de la entitatea de rezoluție către filiala relevantă, inclusiv în cazul în care entitatea de rezoluție face obiectul unei măsuri de rezoluție.

În sensul primului paragraf litera (i), la cererea comitetului, entitatea de rezoluție furnizează în scris un aviz juridic independent în scris și fundamentat sau demonstrează în mod satisfăcător într-un alt fel că nu există obstacole juridice, de reglementare sau operaționale în calea transferului de colateral de la entitatea de rezoluție către filiala relevantă.

*Articolul 12h***Derogarea de la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile aplicabilă entităților care nu sunt ele însele entități de rezoluție**

(1) Comitetul poate acorda o derogare de la aplicarea articolului 12g unei filiale a unei entități de rezoluție stabilite într-un stat membru participant, atunci când:

- (a) atât filiala, cât și entitatea de rezoluție sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup de rezoluție;
- (b) entitatea de rezoluție respectă cerința menționată la articolul 12f;
- (c) nu există niciun obstacol major actual sau preconizat, de natură practică sau juridică, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către entitatea de rezoluție către filiala cu privire la care s-a efectuat o constatare în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), în special atunci când entitatea de rezoluție face obiectul unei măsuri de rezoluție.

(2) Comitetul poate acorda o derogare de la aplicarea articolului 12g unei filiale a unei entități de rezoluție stabilite într-un stat membru participant, atunci când:

- (a) filiala și întreprinderea sa mamă sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup de rezoluție;
- (b) întreprinderea-mamă respectă, pe bază consolidată, cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) în respectivul stat membru participant;
- (c) nu există niciun obstacol major actual sau preconizat, de natură practică sau juridică, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către întreprinderea-mamă către filiala cu privire la care s-a efectuat o constatare în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), în special atunci când întreprinderea-mamă face obiectul unei măsuri de rezoluție.

*Articolul 12i***Derogări pentru organismele centrale și pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central**

Comitetul poate acorda parțial sau total o derogare de la aplicarea articolului 12g în ceea ce privește un organism central sau o instituție de credit care este afiliată în mod permanent unui organism central, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) instituțiile de credit și organismul central fac obiectul supravegherii de către aceeași autoritate competentă, sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup de rezoluție;
- (b) angajamentele organismului central și ale instituțiilor sale de credit afiliate în mod permanent constituie angajamente solidare sau angajamentele instituțiilor sale de credit afiliate în mod permanent sunt garantate în întregime de organismul central;
- (c) cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile, solvabilitatea și lichiditatea organismului central și ale tuturor instituțiilor de credit afiliate în mod permanent sunt supravegheate în ansamblul lor, pe baza situațiilor financiare consolidate ale acestor instituții;
- (d) în cazul unei derogări pentru o instituție de credit care este afiliată în mod permanent unui organism central, conducerea organismului central este abilitată să emită instrucțiuni către conducerea instituțiilor afiliate în mod permanent;
- (e) grupul relevant de rezoluție respectă cerința menționată la articolul 12f alineatul (3); și
- (f) nu există niciun obstacol major actual sau preconizat, de natură practică sau juridică, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor între organismul central și instituțiile de credit afiliate în mod permanent, în caz de rezoluție.

*Articolul 12j***Nerespectarea cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile**

(1) Orice nerespectare a cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile, menționată la articolul 12f sau la articolul 12g, este tratată pe baza a cel puțin unuia dintre următoarele elemente:

- (a) competența de a soluționa sau de a înlătura obstacolele din calea posibilității de soluționare în conformitate cu articolul 10;
- (b) competențele menționate la articolul 10a;
- (c) măsurile menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/UE;
- (d) măsuri de intervenție timpurie, conform articolului 13;
- (e) sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în conformitate cu articolele 110 și 111 din Directiva 2014/59/UE.

În plus, comitetul sau BCE poate, de asemenea, să efectueze o evaluare prin care să stabilească dacă instituția este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, în conformitate cu articolul 18.

(2) Comitetul, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente ale statelor membre participante se consultă reciproc atunci când își exercită competențele menționate la alineatul (1).

*Articolul 12k***Dispoziții tranzitorii și dispoziții ulterioare rezoluției**

(1) Prin derogare de la articolul 12a alineatul (1), comitetul și autoritățile naționale de rezoluție stabilesc perioadele de tranziție adecvate pentru ca entitățile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3) să îndeplinească fie cerințele menționate la articolul 12f sau 12g, fie o cerință care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz. Termenul pentru entități pentru îndeplinirea cerințelor menționate la articolul 12f sau 12g sau a cerinței care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7) este 1 ianuarie 2024.

Comitetul stabilește niveluri ale țintei intermediare pentru cerințele prevăzute la articolul 12f sau 12g sau pentru cerințele care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, pe care entitățile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (3) o îndeplinesc la 1 ianuarie 2022. Nivelurile țintei intermediare asigură, de regulă, o acumulare liniară de fonduri proprii și de datorii eligibile în direcția nivelului cerinței.

Comitetul poate stabili o perioadă de tranziție care se termină după 1 ianuarie 2024 în cazuri justificate în mod corespunzător și adecvat, pe baza criteriilor menționate la alineatul (7), luând în considerare:

- (a) evoluția situației financiare a entității;
- (b) eventualitatea ca entitatea să fie în măsură să asigure conformarea, într-un interval de timp rezonabil, cu cerințele menționate la articolul 12f sau 12g sau cu o cerință care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7); și
- (c) dacă entitatea este în măsură să înlocuiască instrumentele de datorie care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență prevăzute la articolele 72b și 72c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 12c sau la articolul 12g alineatul (2) din prezentul regulament și, în caz contrar, dacă incapacitatea respectivă este de natură specifică sau este cauzată de perturbări la nivelul întregii piețe.

(2) Termenul pentru îndeplinirea de către entitățile de rezoluție a nivelului minim al cerințelor menționate la articolul 12d alineatele (4) și (5) este 1 ianuarie 2022.

(3) Nivelurile minime ale cerințelor menționate la articolul 12d alineatele (4) și (5) nu se aplică în cursul celor doi ani de la următoarele date:

- (a) data la care comitetul sau autoritatea națională de rezoluție a aplicat instrumentul de recapitalizare internă; sau
- (b) data la care entitatea de rezoluție a instituit o măsură alternativă a sectorului privat, menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (b), prin care s-a redus valoarea instrumentelor de capital și a altor instrumente de datorie sau acestea au fost convertite în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, sau data la care competențele de reducere a valorii sau de conversie, în conformitate cu articolul 21, au fost exercitate cu privire la respectiva entitate de rezoluție, în scopul recapitalizării entității de rezoluție fără aplicarea instrumentelor de rezoluție.

(4) Cerințele menționate la articolul 12c alineatele (4) și (7) și la articolul 12d alineatele (4) și (5), după caz, nu se aplică în cursul celor trei ani de la data la care entitatea de rezoluție sau grupul din care face parte entitatea de rezoluție a fost identificat ca fiind în categoria G-SII sau de la data la care entitatea de rezoluție începe să se găsească în situația menționată la articolul 12d alineatul (4) sau (5).

(5) Prin derogare de la articolul 12a alineatul (1), comitetul și autoritățile naționale de rezoluție stabilesc o perioadă de tranziție adecvată pentru îndeplinirea cerințelor de la articolul 12f sau articolul 12g sau a unei cerințe care rezultă din aplicarea articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), după caz, de o entitate în cazul căreia s-au aplicat instrumente de rezoluție sau a fost exercitată competența de reducere a valorii sau de conversie menționată la articolul 21.

(6) În sensul alineatelor (1)-(5), comitetul și autoritățile naționale de rezoluție comunică entității o cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile planificată pentru fiecare perioadă de 12 luni din cadrul perioadei de tranziție, cu scopul de a facilita o acumulare treptată a capacității sale de absorbție a pierderilor și de recapitalizare. La sfârșitul perioadei de tranziție, cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile este egală cu cuantumul stabilit în temeiul articolului 12c alineatul (4), (5) sau (7), al articolului 12d alineatul (4) sau (5), al articolului 12f sau al articolului 12g, după caz.

(7) Atunci când stabilește perioadele de tranziție, comitetul ia în considerare:

- (a) prevalența depozitelor și absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare;
- (b) accesul la piețele de capital pentru instrumentele de datorie eligibile;
- (c) măsura în care entitatea de rezoluție recurge la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a îndeplini cerința menționată la articolul 12f.

(8) Sub rezerva alineatului (1), comitetul nu este împiedicat să revizuiască ulterior fie perioada de tranziție, fie o eventuală cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile planificată, comunicată în conformitate cu alineatul (6).

(*) Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43)."

7. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comitetul ia o măsură de rezoluție în legătură cu o întreprindere-mamă menționată la articolul 2 litera (b) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comitetul poate decide cu privire la o măsură de rezoluție care vizează o întreprindere-mamă, chiar dacă aceasta nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 18 alineatul (1), atunci când întreprinderea-mamă în cauză este o entitate de rezoluție, iar una sau mai multe dintre filialele sale care sunt instituții, dar nu sunt ele însele entități de rezoluție îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1), cu condiția ca, în caz de intrare în dificultate, natura activelor și obligațiilor acestora pune în pericol o instituție sau grupul în ansamblu, iar măsurile de rezoluție cu privire la întreprinderea-mamă în cauză sunt necesare fie pentru rezoluția acestor filiale care sunt instituții, fie pentru rezoluția grupului de rezoluție relevant în ansamblu.”

8. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) ținând seama de calendar și alte circumstanțe pertinente, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca intrarea în dificultate a entității respective să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative din sectorul privat, inclusiv măsuri adoptate în cadrul unui program instituțional de protecție, sau măsuri de supraveghere, inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie sau prin reducerea valorii ori conversia instrumentelor de capital relevante și a instrumentelor de datorie eligibile în conformitate cu articolul 21, întreprinse în legătură cu acea entitate într-o perioadă rezonabilă;”

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Comitetul poate adopta o schemă de rezoluție în conformitate cu alineatul (1) în ceea ce privește un organism central și toate instituțiile de credit afiliate în mod permanent acestuia care fac parte din același grup de rezoluție, atunci când respectivul grup de rezoluție îndeplinește în ansamblul său condițiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf.”

9. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21”;
- (b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:
 - (i) la litera (a), cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21”;
 - (ii) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) în cazul în care este exercitată competența de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21 alineatul (7), să fundamenteze decizia privind amploarea anulării sau diluării instrumentelor de proprietate, precum și amploarea reducerii valorii sau a conversiei instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile;

(d) în cazul în care se aplică instrumentul de recapitalizare internă, să fundamenteze decizia privind amploarea reducerii valorii sau conversiei datoriilor care pot face obiectul recapitalizării interne;”
 - (iii) la litera (g), cuvintele „elementelor de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21”;
- (c) la alineatele (6), (13) și (15), cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile în conformitate cu articolul 21”.

10. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Reducerea valorii sau conversia instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile”;

- (b) în partea introductivă și la alineatul (1) litera (b), cuvintele „instrumentele de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentele de capital și datoriile eligibile astfel cum sunt menționate la alineatul (7a)”;
- (c) la alineatul (3) litera (b), cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentelor de capital și a datoriilor eligibile astfel cum sunt menționate la alineatul (7a)”;
- (d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile specificate la alineatul (1), comitetul stabilește, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, dacă competențele de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile se exercită separat sau în combinație cu o măsură de rezoluție, conform procedurii prevăzute la articolul 18.

În cazul în care entitatea de rezoluție a achiziționat instrumente de capital și instrumente de datorie eligibile relevante, în mod indirect prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție, exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a respectivelor instrumente de capital și instrumente de datorie eligibile relevante are loc în paralel cu exercitarea aceleiași competențe la nivelul întreprinderii-mamă a entității în cauză sau la nivelul altor întreprinderi-mamă care nu sunt entități de rezoluție, astfel încât entitatea în cauză să fie recapitalizată de entitatea de rezoluție, iar pierderile să fie transferate efectiv acesteia din urmă.

După exercitarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a instrumentelor de datorie eligibile relevante independent de măsura de rezoluție, este efectuată evaluarea prevăzută la articolul 20 alineatul (16) și se aplică articolul 76 alineatul (1) litera (e).”;

- (e) se introduc următoarele alineate:

„(7a) Competența de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor eligibile independent de măsura de rezoluție poate fi exercitată numai în ceea ce privește datoriile eligibile care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 12g alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament, cu excepția condiției referitoare la scadența reziduală a instrumentelor de datorie, astfel cum este prevăzut la articolul 72c alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Atunci când este exercitată competența respectivă, reducerea valorii sau conversia trebuie efectuată în conformitate cu principiul menționat la articolul 15 alineatul (1) litera (g).

(7b) În cazul în care o măsură de rezoluție este luată în legătură cu o entitate de rezoluție sau, în circumstanțe excepționale care se abat de la planul de rezoluție, în legătură cu o entitate care nu este entitate de rezoluție, cuantumul care este redus, redus ca valoare sau convertit, în conformitate cu articolul 21 alineatul (10), la nivelul entității respective se ia în considerare la calcularea pragurilor prevăzute la articolul 27 alineatul (7) litera (a) care se aplică entității în cauză.”;

(f) la alineatul (8) al doilea paragraf, cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu cuvintele „instrumentelor de capital și a instrumentelor de datorie eligibile astfel cum sunt menționate la alineatul (7a)”;

(g) la alineatul (10) se adaugă următoarea literă:

„(d) valoarea principalului instrumentelor de datorie eligibile menționate la alineatul (7a) este redusă sau convertită în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, sau ambele, în măsura necesară pentru a atinge obiectivele de rezoluție stabilite la articolul 14 sau în limita capacității datoriilor eligibile relevante, reținându-se valoarea cea mai mică.”

11. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvintele „pasive eligibile” se înlocuiesc cu cuvintele „datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne”;

(b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) datorii cu o scadență reziduală mai mică de șapte zile față de sisteme sau operatori de sisteme desemnați în conformitate cu Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau față de participanții la astfel de sisteme, care rezultă din participarea la un astfel de sistem, sau față de CPC-uri autorizate în Uniune în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și față de CPC-uri din țări terțe recunoscute de ESMA în temeiul articolului 25 din regulamentul respectiv;

(*) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45).”

(ii) se introduce următoarea literă:

„(h) datorii către entitățile menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (a), (b), (c) sau (d) din Directiva 2014/59/UE care fac parte din același grup de rezoluție fără a fi ele însele entități de rezoluție, indiferent de scadența lor, cu excepția cazului în care aceste datorii au un rang inferior datoriilor negarantate obișnuite în temeiul dreptului național relevant al statului membru participant, care reglementează procedura obișnuită de insolvență aplicabilă la data de 28 decembrie 2020; în cazurile în care se aplică excepția respectivă, comitetul evaluează dacă valoarea elementelor care sunt conforme cu articolul 12g alineatul (2) este suficientă pentru a sprijini punerea în aplicare a strategiei de rezoluție preferate.”;

(c) la alineatul (4), cuvintele „pasive eligibile pentru un instrument de recapitalizare internă” se înlocuiesc cu cuvintele „datorii care pot face obiectul recapitalizării interne”;

(d) la alineatul (5), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Comitetul evaluează cu atenție dacă datoriile față de instituțiile sau entitățile care fac parte din același grup de rezoluție fără a fi ele însele entități de rezoluție și care nu sunt excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii și de conversie în temeiul alineatului (3) litera (h) ar trebui să fie excluse total sau parțial, în temeiul literelor (a)-(d) de la primul paragraf, pentru a asigura punerea în aplicare eficace a strategiei de rezoluție.

În cazul excluderii totale sau parțiale, în temeiul prezentului alineat, a unei datorii care poate face obiectul recapitalizării interne sau a unei categorii de datorii care poate face obiectul recapitalizării interne, nivelul reducerii valorii sau al conversiei aplicat altor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne poate fi majorat pentru a reflecta excluderile respective, cu condiția ca nivelul reducerii valorii și al conversiei aplicat altor datorii care pot face obiectul recapitalizării interne să respecte principiul prevăzut la articolul 15 alineatul (1) litera (g).”;

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul excluderii totale sau parțiale, în temeiul alineatului (5), a unei datorii care poate face obiectul recapitalizării interne sau a unei categorii de datorii care poate face obiectul recapitalizării interne și în cazul în care pierderile care ar fi fost suportate de acele datorii nu au fost repercutate integral asupra altor creditori, Fondul poate aduce o contribuție în favoarea instituției aflate în rezoluție pentru una sau ambele măsuri următoare:

- (a) a acoperi eventualele pierderi care nu au fost absorbite de datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne și pentru a restabili la zero valoarea activului net al instituției aflate în rezoluție, în conformitate cu alineatul (13) litera (a);
- (b) a achiziționa instrumente de proprietate sau instrumente de capital proprii instituției aflate în rezoluție, în scopul recapitalizării acesteia în conformitate cu alineatul (13) litera (b).”;
- (f) la alineatul (7) litera (a), cuvintele „pasive eligibile” se înlocuiesc cu cuvintele „datorii care pot face obiectul recapitalizării interne”;
- (g) la alineatul (13) cuvintele „pasivele eligibile” se înlocuiesc cu cuvintele „datoriile care pot face obiectul recapitalizării interne”.

12. La articolul 31 alineatul (2), cuvintele „articolul 45 alineatele (9)-(13)” se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 45h”.

13. La articolul 32 alineatul (1), cuvântul „12” se înlocuiește cu cuvintele „12-12k”.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 28 decembrie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 mai 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA
